VĂ PLACE FOTBALUL DE AZI, LAJOS BAROTI? — ÎMI PLACE. E UN FOTBAL ASPRU!

Lajos Baroti este o figură bine cunoscută în fotbalul mondial. Celebritatea sa este datorată însă calității de antrenor, pentru că despre jucătorul **Baroti** s-a auzit mai puțin, chiar dacă, talent precoce, a debutat la 16 ani în prima divizie (ca jucător al echipei Szeged) și chiar dacă a jucat mijlocaș dreapta în reprezentativa Ungariei. Asta însă probabil datorită faptului că **„cei mai frumoși ani mi i-a furat războiul"**, după cum spune chiar el. Într-adevăr, după ce a dezbrăcat haina militară, a revenit la prima dragoste, fotbalul, dar ca antrenor. Trecuse de 30 de ani. Și, de un sfert de veac, **Baroti**, acest om înalt, al cărui mers trădează pe sportivul de elită, cu părul complet alb, cu o față severă îmblînzită însă de doi ochi albaștri, antrenează. Patru ani la Győry Vasas, cinci la Vasas Budapesta, alți patru la Ujpesti Dozsa. Rezultate : cucerirea Cupei Ungariei, de trei ori campion al țării. A condus echipa națională la turneele finale ale C.M. din 1958, 1962 și 1966 ; a fost chemat în Peru, în locul lui **Didi**, la cîrma reprezentativei. Anul trecut s-a înapoiat în Ungaria și a revenit la Vasas Budapesta, cu care a cîștigat în acest sezon Cupa.

Discuția noastră s-a purtat în zilele turneului internațional organizat de F.C. Argeș cu prilejul aniversării clubului. L-am întîlnit în parcul „23 August" și, asistați de antrenorul **Coloman Braun-Bogdan**, care a făcut oficiul de translator, ne-a răspuns la prima întrebare :

— Vă place fotbalul de azi, Lajos Baroti ?

— Îmi place. E un fotbal aspru, fotbalul epocii noastre. Este în consens cu munca noastră de zi cu zi, o muncă atentă, plină de răspundere în vederea unui scop final. De altfel, fotbalul a fost întotdeauna o oglindă a vieții : la începuturile lui — gîndiți-vă la fotbaliștii mustăcioși, cu tricouri zebrate și chiloți pînă la genunchi ce loveau alene o minge sau plecau singuri cu ea la picior spre poarta adversă — reprezintă epoca în care era întotdeauna timp, nu era grabă. Apoi, anii fotbalului așa-zis „vienez", cu dantelării, cu înfloriturl baroce, cu respect maxim pentru adversar : trebuia să-l lași și pe el să joace. Azi, barocul a dispărut și din construcții, nu numai din fotbal. Totul e simplu, realist, fără înfloriturl, precis, iar tu, ca jucător, trebuie să-l împiedici pe adversar să manevreze balonul. De asta fotbalul de azi e aspru. Dar e frumos că e al zilelor noastre. Vin însă cu o completare : din păcate însă, nici în România, dar nici în Ungaria, nu se joacă un fotbal în concordanță totală cu noile cerințe. Și asta cu toate că jucători talentați se află în amîndouă aceste țări. Ei nu depun însă o muncă susținută și se mulțumesc cu rezultate ieftine. Din această cauză se pierd fotbaliști care ar fi putut deveni vedete, cel puțin pe scară continentală. Personal sînt un adept al jocului ofensiv, singurul care place și aduce spectatori.

— V-am văzut și anul trecut, la București, cînd ne-ați vizitat țara cu selecționata statului Peru. Părerea generală a fost că ați încercat „europenizarea" jocului acestei echipe. Credeți că cu o disciplină tactică mai severă în apărare (aplicarea apărării om la om, jocul cu libero) se mai poate sta în calea sud-americanilor la viitorul C.M. ?

— Nu am vrut să „europenizez" jocul reprezentativei Peru. De altfel, ceea ce ați văzut aci, pe „23 August" n-a fost echipa completă. **E foarte greu** să schimbi mentalitatea, concepția despre fotbal a sud-americanilor. Jocul lor de inspirație, de spontaneitate nu-l poți schimba. Eu nu am vrut decît să fac ordine în echipă și pe teren, dar pentru aceasta un an e prea puțin. În general, sud-americanii — mă refer însă mai mult la foștii mei elevi — sînt foarte adaptabili, își recunosc greșelile, sînt dispuși să învețe. Dar cînd să treci la practică... Un singur exemplu : își dau seama că față de europeni sînt deficitari din punct de vedere fizic. Cu toate astea, cînd e vorba de antrenament atletic, nu știu cum să se eschiveze. În schimb, cînd apare mingea... Brazilienii constituie însă un caz aparte, iar turneul efectuat în Europa a dovedit că de la ultimul titlu cîștigat în Mexic și pînă în 1973 au progresat ca pregătire fizică, marcaj, luptă pentru rezultat. Dar nu mai au în echipă un Pele, un Tostao, un Gerson care împreună fac mai mult de jumătate din echipă.

— Vedeți în Brazilia o posibilă cîștigătoare a Weltmeisterschaftului ?

— Da, cu rezerva arătată. În această echipă există mai multă ordine decît în altele. Brazilienii, după cum se spune în America de Sud, nu fac parte din fotbalul sudamerican ! Brazilienii alcătuiesc singura echipă din acea parte a lumii în care extrema stîngă, de pildă, lovește mingea cu stîngul, iar fundașul stînga la fel. Mijlocașii fac excepție : manevrează balonul la fel de bine cu ambele picioare. În alte țări, dacă fotbalistul e talentat, deși folosește piciorul drept, e întrebuințat și pe stînga...

— Credeți că regulamentul actual constituie o stavilă în progresul fotbalului ? Că vine prea mult în sprijinul jocului ultra-defensiv ?

— N-ar trebui schimbat regulamentul. În cadrul actualelor reguli se poate juca un fotbal de clasă. Nu în regulament trebuie căutată hiba, ci în concepția de joc și de pregătire.

— Ați fost antrenorul Ungariei la World Cup, cînd ați învins Brazilia cu 3—1. Ați avut un excelent coordonator de joc în Albert. Cît cîntărește un jucător de superclasă într-o echipă ?

— Enorm, dacă antrenorul știe să-l pună în valoare. În fiecare echipă e necesar un coordonator. Mai de mult în reprezentativa Ungariei l-am avut pe Bozsik ; apoi — Albert. Acum nu mai e nimeni. La dv., Dobrin poate juca cu succes acest rol. În naționala Braziliei era Pele ; apoi Tostao, acum Rivelino caută — dar fără succes — să preia sarcinile acestora. Coordonatorul trebuie să fie un jucător cu experiență, călit, cum se spune, care să-și dea seama cînd trebuie rupt ritmul, adică fie accelerat, fie încetinit, după cum o cere jocul și o impune adversarul.

Mircea TUDORAN

L. BAROTI

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU PARTICIPAT LA A XII-a EDIȚIE A JOCURILOR MONDIALE TĂCUTE

Nu de mult, o delegație sportivă a Asociației Surzilor din România a participat la a XII-a ediție a Jocurilor Mondiale Tăcute (organizate la Malmö, în Suedia). Din această delegație (prezentă la toate edițiile competiției) a făcut parte și selecționata de fotbal, care a avut o evoluție remarcabilă (ca și alți sportivi : **Mariana Grigore**, locul 3 și medalia de bronz la aruncarea sulițel, echipa masculină de tenis de masă, locul 3 și medalia de bronz, echipa feminină de tenis de masă locul 4).

Fotbaliștii și-au disputat în mod onorabil șansele, ocupînd pînă la urmă locul 4 (locul 5 în ediția precedentă). Ei au avut însă, nesansa să facă parte din aceeași grupă cu echipa țării gazdă, în fața căreia au cedat cu 1—0, printr-un gol înscris în primele minute și apărat apoi cu disperare în fața asalturilor jucătorilor români. Iată, de altfel, rezultatele din grupa B : ROMÂNIA — Olanda 2—1, Suedia — R.F.G. 1—1, ROMÂNIA — R.F.G. 2—0, Suedia — Olanda 4—0, Suedia — ROMÂNIA 1—0, R.F.G. — Olanda 4—0. **Clasamentul :** 1. Suedia 5 p ; 2. ROMÂNIA 4 p ; 3. R.F.G. 3 p ; 4. Olanda 0 p. În cealaltă grupă : U.R.S.S. — Iugoslavia 2—1, Marea Britanie — Argentina 4—1, U.R.S.S. — Argentina 7—1, Iugoslavia — Marea Britanie 3—0, U.R.S.S. — Marea Britanie 2—0, Iugoslavia — Argentina 2—0. **Clasamentul :** 1. U.R.S.S. 6 p ; 2. Iugoslavia 4 p ; 3. Marea Britanie 2 p ; 4. Argentina 0 p.

Au urmat apoi finalele :

Locul 1 : U.R.S.S. — Suedia 4—0. **Locul 3 :** Iugoslavia — ROMÂNIA 3—2, după prelungiri. **Locul 5 :** R.F.G. — Marea Britanie 1—1, după prelungiri, 5—4 la 11 m. **Locul 7 :** Olanda — Argentina 2—1.

Reîntorși în țară, atenția fotbaliștilor s-a îndreptat spre activitatea competițională internă, dar gîndurile lor zboară de pe acum spre viitoarele întreceri internaționale, pentru care vor trebui să se pregătească mai bine. Anul viitor, de pildă, la finele lunii iunie, este programată în Grecia o nouă ediție a Balcaniadei Tăcute. Apoi, dar mult mai tîrziu, spre turneul de fotbal din cadrul ediției a XIII-a a Jocurilor Mondiale Tăcute. Cu atît mai mult cu cît organizarea acestor Jocuri (în 1977) a fost atribuită Asociației din România de către C.I.S.S. (Comitetul internațional al sporturilor tăcute). Această decizie ca și aceea prin care președintele Asociației din România, **Gh. Miclea**, a fost ales membru în comitetul executiv C.I.S.S., constituie o recunoaștere a meritelor muncii rodnice a Asociației din România în domeniul sporturilor.

ARBITRII AU ÎNTOTDEAUNA DREPTATE!

Cu cîteva zile în urmă, Curtea de Apel din Anglia a susținut dreptul lui „Football Association" și al arbitrilor de a impune disciplină jucătorilor. Sentința modifică o precedentă decizie a unui tribunal care, în urma proiectării unui film al televiziunii, a dat dreptate unui fotbalist din prima divizie care susținea că a fost pe nedrept pedepsit și eliminat din joc pentru un fault pe care nu-l făcuse.

Această din urmă decizie fusese primită cu entuziasm de jucătorii profesioniști, pentru că proba dreptul lor de a avea păreri independente de cele ale F. A. asupra cazurilor disciplinare.

Dar despre ce a fost vorba ?

Într-un meci cu Newcastle United, disputat în 1970, fotbalistul **Eddie Machin**, mijlocaș stînga la Plymouth Argyle — în vremea cînd fusese sancționat purta culorile formației Coventry City din prima divizie — a fost eliminat datorită unui fault foarte dur asupra atacantului **Wyn Davies** de la Newcastle. Ca urmare, Comisia de disciplină a federației engleze l-a amendat cu 50 de lire și l-a suspendat pe trei săptămîni, considerîndu-se faultul lui **Machin** asupra lui **Davies** ca fiind deliberat.

Machin — primul în istoria fotbalului englez, — s-a adresat unui tribunal, prezentînd în apărarea sa un film al televiziunii asupra incidentului și lamentîndu-se, în același timp, că nu a fost ascultat nici de Asociația jucătorilor, nici de Comisia de disciplină. În octombrie 1972, tribunalul a dat următoarea **sentință :** decizia F. A. este fără sens, iar Comisia de disciplină trebuie să revină asupra cazului, adică a sancțiunii.

De data asta, federația engleză s-a simțit lezată în drepturile sale și s-a adresat Curții de Apel. Cu o majoritate de 2—1, judecătorii acesteia au dat dreptate federației și i-au refuzat lui **Machin** dreptul de a face apel la Camera lorzilor.

Lordul **Denning**, care a pronunțat sentința, a declarat că **„arbitrul este cel care trebuie să dea decizia imediat și întregul caz a fost o sfidare a hotăririi inițiale dată de conducătorul jocului, pe teren".**

Arbitrii au întotdeauna dreptate !

DE PRETUTINDENI

BASTIA ȘI SUPORTERII SĂI

Din clipa retrogradării lui A. C. Ajaccio, Corsica fotbalistică a rămas cu o singură reprezentantă în prima divizie franceză, S.E.C. Bastia, formație către care se îndreaptă toate speranțele înflăcărașilor suporteri corsicani.

Pentru a putea să grupeze toți suporterii în slujba port-drapelului fotbalistic al insulei, admiratorii lui S.E.C.B. au înființat recent un comitet de susținere, „Bastia Socios", care a declanșat o vastă muncă de propagandă în favoarea echipei iubite.

În ciuda faptului că numărul cotizanților a crescut vertiginos în această vară, echilibrul financiar al clubului corsican n-a putut fi restabilit decît prin transferurile cunoscuților **Felix** și **Bauda** a căror plecare a întristat profund inimile suporterilor.

După cum se vede, e ușor și... nu e, să fi suporter al unei echipe corsicane...

„GENTILEȚEA" LUI KEITA...

Abia plecat de la Marseille, cunoscutul internațional malian **Salif Keita** — transferat în Spania, la Valencia — a declarat unui reporter al ziarului francez „Nice-Matin" :

— Am putut să constat, din meciurile amicale pe care le-am jucat, că spectatorii spanioli cunosc mai mult fotbal decît cei francezi. Ei aplaudă așa cum trebuie acțiunile de fotbal adevărat. În Franța, se pune prea mult accent pe latura fizică, și eu nu mă declar adeptul acestui stil de joc. Tehnica trebuie să fie prioritară pe terenul de fotbal.

Oarecum surprins de declarația deloc gentilă a lui **Keita** care — reamintim — a devenit cunoscut tocmai în fața publicului francez, reporterul de la **„Nice-Matin"** s-a ferit de orice comentariu. Doar la plecare, mulțumindu-i lui **Keita** și neuitînd să-i ureze succes, nu s-a abținut :

— Sînt curios ce părere o să ai după primele meciuri oficiale.

INSTANTANEE

● ÎN PRIMA PARTE A CAMPIONATULUI U.R.S.S. s-a recurs de 34 de ori la noua prevedere a regulamentului : executarea de penaltyuri dacă rezultatul este egal după 90 de minute. De notat că, din aceste 34 de cazuri, gazdele au avut cîștig de cauză în 20 ! ● SUPORTERII LUI REAL i-au găsit un diminutiv lui **Günther Netzer**, sosit din acest sezon în echipa lor : îi spun... **Gunta** ● SCHIMBĂRI DE BANDEROLE DE ONOARE în echipe celebre, între nume celebre : la **Arsenal**, **Bob Mac Nab** îi succede lui **Mc Lintock**, plecat de la marele club londonez ; la **Juventus**, **Anastasi** a devenit căpitan de echipă în locul lui **Salvadore** care își pregătește retragerea... ● FEDERAȚIA BULGARĂ a dictat sancțiuni împotriva unor antrenori care au prezentat slab pregătite (fizic) echipele lor în noul campionat ; e vorba de conducătorii tehnici ai formațiilor **Spartak Pleven**, **Gabrovo**, **Slavia Sofia** ● VENIT LA INTERNAZIONALE, **Helenio Herrera** a pus să se afișeze în vestiarul clubului din Milano următoarele trei maxime proprii : **„Jucăm bine sau rău, după cum ne antrenăm !" ; „Cine se antrenează mai bine, joacă mai bine !" ; „Acela care nu este obosit după antrenament e în bună condiție !"** ● PRIMUL GOL marcat în campionatul **Uniunii Sovietice** datează de la 6 mai 1936. Autorul lui : **Lavrov**, în cursul jocului **Dinamo — Lokomotiv Moscova**. ● U.E.F.A. ÎMPLINEȘTE LA ANUL 20 DE ANI DE EXISTENȚĂ. **„Recordul nostru nr. 1 la această aniversare e faptul că absolut toate statele continentului nostru sînt și membre ale Uniunii..."** declara recent președintele forului european, **dr. Artemie Franchi** ● UWE SEELER RĂMÎNE, la mare distanță, cel mai popular jucător al fotbalului vest-german : din 100 de trecători, abordați la întîmplare în 10 orașe ale R. F. Germania, peste 70 l-au indicat ca cel mai cunoscut jucător (și cel mai bun) ● NICI CĂ SE PUTEA O SĂRBĂTORIRE MAI BUNĂ a împlinirii a 90 de ani de existență a clubului Genoa, decît promovarea în Divizia A ! ● UNUL DINTRE CELE MAI PUȚIN OBIȘNUITE penaltyuri s-a dictat în campionatul U.R.S.S. : fundașul central al lui **Dinamo Kiev** a fost faultat, în careul de 16 metri advers, de către vizaviul din echipa Dniepopetrovsk ● UN FOARTE TÎNĂR JUCĂTOR, pe nume **Ohlicher**, venit dintr-o necunoscută echipă din **Ravensburg**, debutează în prima ligă a campionatului vest-german, sub culorile lui V. F. B. Stuttgart, și înscrie trei goluri ! ● P. S. V. EINDHOVEN, în dorința ei de a deveni „nr. 3" în fotbalul olandez (după Ajax și Feyenoord) a transferat o întreagă linie de atacanți, compusă din frații **Kerkhof** (Willy și René) și cunoscutul golgeter suedez **Ralf Estrom** ; această mult lăudată înaintare demarează destul de greu în campionat... ● RĂZBOI DE LA DISTANȚĂ, prin intermediul tuturor ziarelor de sport italiene, între **Mazzola**, rămas la Inter, și **Corso**, plecat la Genoa. Cînd declarațiile erau la apogeul violenței, a intervenit pacea. Propusă de Corso, ea a sunat astfel : **„Să rămînem totuși prieteni. Prea ne leagă multe și frumoase amintiri. Să lăsăm doar 180 de minute de încetare a armistițiului : cele două jocuri Inter — Genoa"**. Condiții acceptate. Conflict încetat ● EUSEBIO ARE DIN NOU NECAZURI cu genuchiul său stîng. El s-a accidentat destul de serios în cursul unui turneu al lui Benfica și a revenit, foarte alarmat, la **Lisabona**. Medicii l-au liniștit însă : va fi din nou în teren după 2—3 săptămîni. Cel puțin așa vorbesc examenele radiologice făcute cu mare atenție